Mobil Telefon Yoksunluğu Korkusu (Nomofobi) Yayılımı: Türkiye'den Üniversite Öğrencileri ve Kamu Çalışanları Örneklemi

Haluk ERDEM¹, Ufuk TÜREN², Gökdeniz KALKIN³

^{1,2} Endüstri ve Sistem Mühendisliği Bölümü, Kara Harp Okulu, Ankara, Türkiye ³İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İnönü Üniversitesi, Malatya, Türkiye <u>halukerdem1974@mynet.com, uturen2011@gmail.com, g.kalkin@hotmail.com</u> (Geliş/Received:02.01.2016; Kabul/Accepted:20.10.2016) DOI: 10.17671/btd.30223

Özet - Akıllı telefonların hayatımıza girmesiyle birlikte görülmeye başlanan akıllı telefon bağımlılığı günlük yaşamın her yerinde göze batar hale gelmiştir. Etkisi gittikçe arttığı fark edilen bu durumun altında yatan sebep/sonuçlarından birisi de günlük hayatta çok alışılmış olan akıllı telefondan mahrum kalma (haberleşememe ve çevrimiçi olamama) korkusu diye tanımlanan Nomofobi (No Mobile Phone Phobia, Nomophobia) olgusudur. Bu çalışmada kamu ulaştırma sektörü çalışanları (N=202) ve üniversite öğrencilerinden (N=265) oluşan iki farklı örneklem kullanılarak, Türkiye'de nomofobinin yaygınlığı ortaya koyulmaya çalışılmıştır. Üniversite öğrencilerinin %54'inin, ulaştırma sektörü çalışanlarının %47'sinin nomofobik olduğu, nomofobinin kadınlarda daha yüksek olduğu, yaş ile nomofobi arasında ters yönlü ve anlamlı bir ilişki olduğu, günlük akıllı telefon kullanma süresi ile nomofobi arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunduğu tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler- Nomofobi, Bilgi ve İletişim Teknolojileri, İnsan Bilgisayar Etkileşimi, Mobil İnternet, Akıllı Telefonlar, Türkiye

No Mobile Phone Phobia (Nomophobia) Prevalence: Samples of Undergraduate Students and Public Employees from Turkey

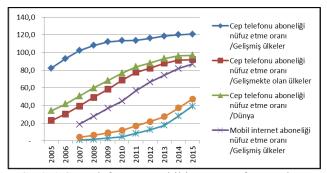
Abstract- In line with the penetration of smartphones into our lives, smart phone addiction has been becoming prominent in daily life. One of the reason/result of this gradually increasing situation is Nomophobia (No Mobile Phone Phobia, Nomophobia) phenomenon which is defined as the fear of being without smart phone (not being able to communicate and be online). In this study, using two different samples namely public transportation sector employees (N=202) and undergraduate students (N=265), the prevalence of nomofobia is explored. It is found that 54% of undergraduate students and 47% of transportation sector employees are nomophobic, females are more nomophobic than males, and there is a negative association between age and nomophobia, and positive one between daily smartphone usage time and nomophobia.

Keywords- Nomophobia, Information and Communication Technologies, Human Computer Interaction, Mobil Internet, Smartphones, Turkey

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

İnternet kavramı hayatımıza girdiği günlerden itibaren hem iş yaşamında hem de özel hayatımızda birçok şey değişmiş, hiç bilmediğimiz birçok ürün, hizmet ve kavram hayatımıza girmiştir. Hemen hemen ayni zamanlarda hayatımıza giren ve gün geçtikçe üssel bir hızla kullanıcı sayısı artan cep telefonlarının son sürümleri, telefon ile bilgisayar sistemlerinin özelliklerini birleştirerek hem haberleşme hem de çevrimiçi olabilme durumunu aynı cihazda toplamıştır.

Bu cihazlar genel itibariyle akıllı telefon diye adlandırılırlar ve kısa sürede klasik cep telefonlarının almaya başlamışlardır. Bilgi ve iletisim teknolojilerinin sosyal hayatimizdeki son noktası şeklinde nitelendirilen akıllı telefonlar dünya üzerindeki yayılımını hızla arttırmaktadır. 2014 istatistiklerine göre dünya nüfusunda cep telefonu aboneliği nüfuz etme oranı %96,1, aynı oran gelişmiş ülkelerde % 119,9, gelişmekte olan ülkelerde ise %91,1 olarak gerçekleşmiştir. 2015 yılsonu tahminlerine göre ise genel cep telefonu aboneliği nüfuz etme oranının %96,8, gelişmiş ülkeler için %120,6, gelişmekte olan ülkeler için ise %91,8 gerçekleşmesi öngörülmektedir. 2014 yılı için mobil geniş bant internet aboneliği nüfuz etme oranı tüm dünya için %37,2, gelişmiş ülkeler için %81,8 ve gelişmekte olan ülkeler için % 27,9 olarak geçekleşmiştir. 2015 yılı için aynı oranın dünya geneli için %47,2, gelişmiş ülkeler için %86,7 ve gelismekte olan ülkeler için ise %39,1 olarak gercekleseceği tahmin edilmektedir[1]. Cep telefonu ve mobil internet aboneliği ile ilgili gelişimi gösteren grafik Sekil 1'de sunulmustur.

Şekil 1 Cep telefonu ve mobil internet nüfuz oranları değişimi (Variation of mobile phone and mobile internet diffusion)

Grafikten anlaşılacağı üzere mobil internet aboneliği gelişmiş ülkelerde cep telefonu aboneliğini yakalamak üzereyken gelişmekte olan ülkelerde henüz aynı başa baş durum söz konusu olmasa da mobil internet aboneliği nüfuz etme oranı üssel olarak artış göstermektedir. Tarihsel eğilim incelendiğinde yakın zamanda cep telefonlarının tamamının akıllı telefonlar ile değiştirileceği ve cep telefonu aboneliği ile mobil internet aboneliğinin tüm dünyada paralel seyredeceğini tahmin etmek pek gerçek dışı görünmemektedir.

Türkiye'de 2009 yılında hizmete sunulan (3G) abone sayısının Eylül 2015 itibariyle 61 milyonu aştığı bildirilmektedir [2]. Şekil 2'de ise OECD ülkeleri ve

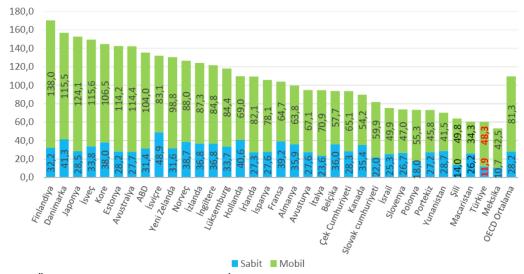
Türkiye'de nüfusa göre sabit ve mobil genişbant internet nüfuz oranlarına yer verilmektedir. Türkiye'de nüfusa göre sabit genişbant nüfuz oranı %11,9 iken OECD ülkeleri nüfuz ortalaması %28,2'dir. Mobil genişbant nüfuz oranı Türkiye'de %48,3 iken OECD ortalaması %81,3'dür. Önümüzdeki dönemde Türkiye'de mobil internet kullanımının çok daha fazla artacağı ve gelişmiş ülkeler ortalamasına yetişeceği tahmin edilmektedir. Piyasanın satış stratejileri, uygulanan kampanya ve cihaz edinme teşvikleri değerlendirildiğinde, bu öngörünün gerçekleşmesinin pek uzun sürmeyeceği söylenebilir.

Günlük işlerin pek çoğunu aynı cihaz üzerinden yapabilme imkânı sağlaması akıllı telefonların insan hayatında bu kadar popüler olmasının altında yatan temel sebep olarak görülebilir. Bu cihazlar; başka bireyleri sesli arama, kısa mesajlaşma, elektronik posta mesajlarını gönderme/alma, randevuları planlama, internette sörf yapma, alışveriş yapma, sosyal ağlarda vakit geçirme, bilgi arama, oyun oynama, video izleme, müzik dinleme, haber okuma, fotoğraf /video çekme, fotoğraf video düzenleme/yükleme, çakılı sensörlerin sağladığı bir takım olanaklar, GPS, navigasyon/yön bulma video telekonferans ve çevrimiçi eğitim alma gibi birçok faaliyet için gezici ve birleşik bir platform sunmaktadır [3, 4, 5].

Son 30 yılda önce hayatımıza araç telefonu, cep telefonu ve en sonunda akıllı telefon olarak giren bu cezbedici ve kullanışlı cihazların bir takım yan etkileri olduğu gözlenmektedir. Sıradan insanların otobüste, metroda, caddede, alisveris merkezinde, okulda, sinifta, parkta, bahçede ayırt edebileceği kolektif bir davranış haline gelen akıllı telefon bağımlılığı kavramı ile ilişkili olan ve bağımlılığın temel sebeplerinden birisini açıklayan nomofobi kavramını ölçmek önem arz etmektedir. Çünkü bu olgunun hem iş hem de özel yaşantıda etkilerini ölçebilmek ancak önce olgunun kendisini ölçülebilir hale getirmek ile mümkün olabilmektedir. Nomofobi cep telefonu, tablet, kişisel bilgisayar gibi sanal haberleşme araçlarından yoksun olma durumundan kaynaklanan huzursuzluk ve endişe durumu şeklinde yakın zamanlarda görülmeye başlanan ve tanımlanmaya çalışılan modern zamanların bir rahatsızlığı olarak bilinmektedir [6, 7].

Dünyada artan bir yayılım gösterdiği bilinen nomofobi olgusunun Türkiye'deki durumunun ölçülmesi önemlidir. Yukarıda bahsedildiği üzere Türkiye'de mobil internet abone nüfuz oranı son yıllarda büyük bir hızla artış gösterse de an itibariyle gelişmiş ülke ortalamasının oldukça gerisinde bulunmaktadır. Bu durum çok hızlı bir artış potansiyelinin bulunduğu anlamına gelmektedir. Türkiye mobil internet nüfuz oranı gelişmiş ülkeler seviyesine çıkmadan önce nomofobi yayılımının farklı örneklemler üzerinde yeterince ölçülmüş olması gelecekte yapılacak çalışmalar ile karşılaştırılabilecek referans bulguların oluşturulması açısından ayrıca önemlidir.

Bu araştırmanın maksadı Türkiye'deki nomofobi yayılım seviyesini hem üniversite öğrencileri örneklemi hem de kamu ulaştırma sektörü çalışanlarından oluşan iki farklı örneklem üzerinde ölçmek, iki grubu karşılaştırmak ve demografik özelliklerin nomofobi üzerindeki etkilerini tespit etmektir.

Şekil 2 OECD Ülkelerinde Sabit-Mobil Genişbant İnternet Yaygınlığı, (Mobile and Fixed-line Broadband Internet Diffusion in OECD Countries, %) [8]

2. AKILLI TELEFONLAR VE MOBİL İNTERNETİN İNSANLAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ (EFFECTS OF SMART PHONES AND MOBILE INTERNET OF PEOPLE)

Günümüzden 55 yıl önce Licklider [9] tarafından ortaya atılmış olan insan bilgisayar sembiyozu (ortak yaşamı) teorisi, insan ve elektronik bilgisayarların çok yakın bir ortaklık kuracaklarını ve birbirlerinin eksik taraflarını tamamlayarak çok uyumlu bir ortak oluşturacaklarını öngörmekteydi. Her ne kadar bu teori insanoğlunun mükemmeli vakalavabilmesi bilgisayarlı çözümler öneriyorduysa da günümüzde ellerinde tablet veya akıllı telefonları ile etraflarında olan bitenden haberi olmayacak şekilde çevreleriyle iletişimi kesmiş insanlar gördüğümüzde, Licklider'in öngördüğü ortak yaşamın trajikomik şekilde oluşmuş olduğu ve insanların sosyal hayatını ve davranışlarını değiştirdiği gerçeği ile karşılaşıyoruz.

Karmaşık ve dinamik sistemlerde kaçınılmaz bir durum olan her yeni çözüm yeni sorunların yaratıcısı olduğu gerçeğidir. Çözüm olarak sunular uygulamalar, yöntem, ürün, hizmet veya teknolojilerin mevcut sorunu çözerken karmasık yapıdaki sistemde ne gibi kısa ve uzun vadeli etkileri hangi boyut veya kapsamda ortaya koyacağını çoğu zaman bilemeyiz. Sebep olunan yeni sorunun gecikmeli olarak gelmesi veya fark edilebilir hale gelmesi ise sebep ve sonuç arasındaki zaman farkından ötürü ilişkileri anlayabilmeyi de daha zor hale getirebilmektedir [10]. Yeni çözümler ve teknolojiler tabiat üzerinde yarattıkları çevre problemleri yanında sosyal, ekonomik, psikolojik ve sağlık ile ilgili etkilere olabilmektedirler [11, 12, 13].

Yeni teknolojilerin sunduğu imkânlar kisisel bilgisayarlar, tabletler ve akıllı telefonlar şeklinde özetlenebilmektedir. İnternetin bu cihazların kullanılması ile ilgili sağladığı devrimsel etki ile birlikte takıntı ve bağımlılık benzeri davranışlar uzun zamandır gözlenmektedir. Uzun süreler kişisel bilgisayar başında oyun veya internet ile vakit geçirme, cep telefonsuz bir yere gidememe gibi davranışlar rapor edilmekte bu

cihazlar vasıtasıyla sosyalleşme gereksinimini gideren kişilerin gerçek hayatta sosyalleşirken yaşayacakları kaygıdan kaçma davranışı gösterdikleri bildirilmektedir [6]. Fakat günümüzde, bu cihazların sağladığı imkânların tamamını bünyesinde barındıran akıllı telefonların piyasaya çıkmasıyla beraber, bu etkilerin tamamı hem de zaman ve mekân ile sınırlı kalmadan bireyleri etkisi altına almaya başlamış bulunmaktadır.

Günlük yaşamda birçok imkânları kullanıcısına sunan akıllı telefonların birtakım zararları bildirilmektedir. Yapılan araştırmalarda göre akıllı telefonlar; bakma takıntısına [14], takıntılı kullanma ve endişe seviyesinde artmaya [15, 16] ve bağımlılığa [17, 18, 19] sebep olabilmektedir. Bunların yanında, dikkat dağıtıcı özelliğinden ötürü evde, işyerine, trafikte vb. yerde kazalara sebep olduğu da rapor edilmektedir [20, 21, 22]. Ayrıca, zaman öldürücü etkisi sebebiyle iş performansını ve verimliliği olumsuz etkilediği, dolayısıyla "elektronik kaytarmanın" bir başka çeşidi olduğunu rapor eden çalışmalar da mevcuttur [23, 24]. Öte yandan, kişilik özellikleri ile problemli akıllı telefon kullanım, bağımlılığı veya nomofobi arasında bir takım ilişkiler olduğunu tespit eden calısmalarda takıntılı ve bağımlı davranış geliştirmede teknolojik cihazlar kadar insana ait özellik ve kişisel rahatsızlıkların katalizör etkisi yaratabileceği öne sürülmektedir [25]. Buna paralel Brezilya'da icra edilen bir laboratuvar olarak, çalışmasında, panik bozukluğu olan hastalar ile kontrol gurubu üzerinde nomofobinin etkisi araştırılmış, akıllı telefonlarından uzaklaştırılan katılımcılardan panik bozukluğu bulunan bireylerin kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek seviyede endişe, taşikardi, solunum düzensizliği, titreme, terleme, panik, korku ve depresyon sergiledikleri tespit edilmiştir [26].

Son zamanlarda akıllı telefon kullanıcılarında sıklıkla görülen diğer bir problem ise "nomofobi" diye isimlendirilmiştir [27]. İngilizce "**no mo**bilephone **phobia**" ifadesinin kısaltması olarak türetilmiş olan "nomophobia" Türkçesi en kapsayıcı ifade ile "akıllı telefonsuz kalma korkusu" dur. Cep telefonlarının yerini

alan akıllı telefonların sağladığı sayısız dikkat cezbedici imkân ve bu imkânlara alışmış olma durumu bu korkunun sebebini oluşturmaktadır. Bu durumda cep telefonsuz kalma korkusu kavramı kapsayıcı bir ifade olmamaktadır.

3. NOMOFOBİ (NOMOPHOBIA)

Kavram ilk olarak 2008 yılında İngiltere'de Posta İdaresi tarafından yapılan bir arastırma ile ortaya çıkmıştır. Bu araştırmaya katılan 2100 akıllı telefon kullanıcısı bireyin varısından fazlasının nomofobi rahatsızlığına vakalanmıs oldukları tespit edilmiştir. Aynı araştırmada erkeklerin kadınlardan daha fazla nomofobi riski taşıdığı da ortaya koyulmuştur. Erkek katılımcıların %58'i ve kadın katılımcıları %48'i akıllı telefonlarını batarya veya kontör bitmesi, çalınma veya kapsama alanı dışında olmaktan kullanamadıklarında endise hissettiklerini bildirmişlerdir. Söz konusu araştırmada katılımcıların yarısından fazlası akıllı telefonlarını hiç kapatmadıklarını ve her beş dakikada bir akıllı telefonlarının çalışır vaziyette olup olmadığını veya herhangi bir arama veya mesaj olup olmadığını kontrol ettiklerini bildirmişlerdir. Başka bir araştırmada ise katılımcıların gün içerisinde ortalama 34 kez telefonlarını kontrol ettikleri tespit edilmiştir [27].

İngiltere'de 2012 yılında 1000 kişi üzerinde yapılan başka bir araştırmada ise örneklemin %66'sının nomofobiden mustarip olduğu bildirilmiştir. Katılımcıların büyük çoğunluğu nereye giderlerse gitsinler akıllı telefonlarını yanlarında götürdüklerini, yataklarının yakınında bir uvurken de bulundurduklarını beyan ettikleri ifade edilmiştir. Her ikisi de İngiltere'de yapılan iki araştırmanın sonuçlarına göre nomofobiden mustarip olanların oranında anlamlı bir artış göze çarpmaktadır. İkinci çalışmada kadınların (%70) erkeklerden (%61) daha fazla nomofobiden mustarip olma durumu birinci çalışma ile farklılık arz etmektedir. Bu iki araştırmaya göre İngiltere'de nomofobinin kadınlar üzerinde gözlenme oranı dört yıl içerisinde erkeklerinkine göre daha hızlı artarak erkeklerin oranını geçmiştir. 2012'deki araştırma 18-24 yaş arası gençlerin %77 ile en riskli grup olduğunu, 25-34 yaş grubunun ise %68 ile onları takip ettiklerini, ayrıca 55 yaş üzerinin ise bu iki grubu risk sırasında takip ettiğini rapor etmektedir [28, 29, 30, 31].

Fransa'da Mingle Şirketi tarafından 2012'de 1500 cep telefonu kullanıcısı üzerinde yapılan bir araştırmada; örneklemin ortalamada %22'sinin cep telefonları olmadan bir gün bile geçiremeyeceklerini beyan ettikleri, bu oranın 15-19 yaş grubunda %34'e çıktığı, araştırmaya katılanların %29'unun cep telefonlarından 24 saatten fazla vazgeçebileceklerini "ama bunun çok zor bir durum" olacağını, %49'unun bunun bir sorun yaratmayacağını söylediklerini bildirilmiştir [29].

Yapılan araştırmalar dünyada nomofobinin çağımızın önemli bir psikolojik problemi olarak artarak yayıldığını göstermektedir. Yarattığı stres, kaygı ve endişenin boyutları ve yayılma hızına bakarak Bragazzi ve Del Puente tarafından nomofobinin DSM-V Tanı Ölçütleri Başvuru El Kitabı'na (Diagnostic and Statistical Manual

of Mental Disorders-V) dâhil edilmesi teklif edilmiştir [32]. Aynı çalışmada, nomofobinin belirtileri; 1. düzenli olarak akıllı telefon kullanmak ve onun(lar)la çok fazla vakit geçirmek, bir veya daha fazla mobil cihaza sahip olmak ve bunların şarj aletlerini sürekli yanında bulundurmak, 2. akıllı telefonu kaybetme, yakınlarda olmaması, yerini bulamama, kapsama alanı dışında olma, bataryanın veya kontörün bitmesi gibi fikirlerin endişe varatıyor olması ve mobil cihazların yasak olduğu ver ve durumlardan uzak durma çabası, 3. sık sık arama veya mesaj var mı diye akıllı telefonun ekranına bakma, 4. akıllı telefonu 24 saat hiç kapatmama, yatakta akıllı telefon ile uyuma, 5. endişe ve stres yarattığından ötürü yüz yüze sosyal etkileşimi çok sınırlı tutma ve yeni teknolojiler ile iletişim kurmayı tercih etme, 6. akıllı telefon kullanmak yoluyla büyük masraflara ve borçlara maruz kalma olarak sıralanmıştır.

Ayrıca, yakından ilişkili bir kavram olan "akıllı telefon bağımlılığını" araştıran bir takım çalışmalar da mevcuttur. ABD'de üniversite öğrencileri üzerinde yapılan bir çalışmada, 404 öğrencinin beşte birinin kendisini akıllı telefona tam bağımlı, yarısına yakını ise fazlasıyla bağımlı olarak tanımlamaktadır [33]. Hindistan'da 200 üniversiteli üzerinde yapılan başka bir çalışmada ise öğrencilerin %89'unun Nomofobi ile ilgili çok yetersiz bilgiye sahip oldukları ve %51'inin ise orta seviyede nomofobik davranışlar sergilediği iletilmiştir [34].

Yerli yazında konu ile ilgili olarak Bianchi ve Phillips tarafından geliştirilen "Problemli Mobil Telefon Kullanım Ölçeği" [35] Şar ve Işıklar tarafından Türkçeye uyarlanmış fakat Türkiye'deki problemli telefon kullanımı ile ilgili bir bulgu raporlanmamıştır [36].

James tarafından geliştirilmiş olan başka bir problemli telefon kullanımı ölçeği [37], Sevi, Odabaşıoğlu, Genç, Soykal ve Öztürk tarafından Türkçeye uyarlanarak Cep Telefonu Envanteri (CTE) olarak isimlendirilmiş ve Türkiye'de cep telefonu kullanımının kişilik özellikleriyle ilişkisi araştırılmıştır. Söz konusu çalışmada cep telefonu kullanımının artması en çok pasif agresif, kendine güvensiz, sosyal açıdan uyumsuz olma, obsesif, bağımlı ya da antisosyal özellikler taşıma, sık moral bozukluğu, anksiyete yaşama ile ilişkili bulunmuştur [38].

Türkiye'de 537 üniversite öğrencisi üzerinden yapılan bir araştırmada Yildirim ve Correra tarafından [31] geliştirilen nomofobi ölçeği Türkçe'ye çevrilerek kullanılmış ve Türkiye'de ilk kez üniversite öğrencileri arasındaki nomofobi yaygınlığı ölçülmüştür. Sonuç olarak, genç yetişkinlerin %42,6'sında nomofobi rahatsızlığı bulunduğu ve en büyük korkularının iletisim yapamamak ve bilgiye erişememek olduğu bildirilmiştir. Aynı çalışmada kadın genç yetişkin bireylerin erkeklere nazaran daha fazla nomofobik davranışlar geliştirdikleri, yaşın ve akıllı telefon kullanma sürelerinin nomofobi üzerinde herhangi bir anlamlı etkiye sahip olmadıkları rapor edilmiştir [39]. Ayrıca 312 üniversite öğrencisi üzerinde yapılan başka bir araştırmada nomofobi ile üniversite öğrencilerinin akademik başarısı arasında olumsuz yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir [55].

4. YÖNTEM VE BULGULAR (METHOD AND FINDINGS)

4.1. Örneklem (Sample)

Araştırma kapsamında ölçeğin geçerlilik ve güvenilirlik analizlerini yapabilmek amacıyla iki farklı örneklem Birinci örneklemi (n=265)kullanılmıştır. Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi 3. ve 4.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. İkinci örneklem (n=202) olarak ise Malatya'da ulasım sektöründe faaliyet gösteren bir kamu kurumu (TCDD) çalışanları seçilmiştir. Her iki örneklem de basit tesadüfi vöntemle oluşturulmuştur. Birinci örneklemi oluşturan öğrencilerin yaş ortalaması 21,29 (Std.Sp.= 1,61), ortalama günlük akıllı telefon kullanma (GATK) süreleri ise 6,26 saattir (Std.Sp.=4,85). Öğrencilerin %35'i erkek, %65'i kadındır. İkinci örneklemi oluşturan kamu çalışanların yaş ortalamaları 35,48 (Std.Sp.= 13,41), GATK süreleri ise 3,74 saattir (Std.Sp.=3,72). Kamu çalışanlarının %67'si erkek, %33'ü kadındır. Kamu çalışanlarının %65'i memur, %11'i yönetici ve %24'ü işçi olarak görev yapmaktadırlar. Kamu çalışanlarının %38'i lise, %12'si önlisans, %44'ü lisans ve %6'si lisansüstü öğrenime sahiptir.

4.2. Nomofobi Ölçeği (Nomophobia Scale)

kapsamında birevlerin akıllı telefon bağımlılıkları ölçmek için Yildirim ve Correira tarafından [31] geliştirilen ve 7'li likert şeklinde hazırlanan, 20 maddelik Nomophobia Questionnaire (NMP-Q) kullanılmıştır. Yildirim ve Correira'nın [31] yaptığı çalışmada bireylerin nomofobik durumlarına ilişkin dört alt boyutun olduğu belirtilmiştir. Bunlar; (i) Çevrimiçi olamama, (ii) İletişimi kaybetme, (iii) Cihazdan Yoksunluk, (iv) Bilgiye Ulaşamama olarak ifade Yildirim ve Correira'nın [31] yaptığı edilmistir. çalışmada ölçeğin güvenilirlik değeri (Cronbach Alpha) 0,95 olarak, alt boyutlarının güvenilirlik değerleri ise 0,94; 0,87; 0,83 ve 0,81 olarak hesaplanmıştır. Söz konusu ölçeğin Türkçeye uyarlanması Yildirim, Sumuer, Adnan ve Yildirim [39] tarafından yapılmıştır. Bahse konu çalışmada ölçeğin güvenilirlik değeri (Cronbach Alpha) 0,92 olarak alt boyutlarının değeri ise 0,90; 0,74; 0,94 ve 0,91 olarak hesaplanmıştır. Uyarlama çalışmasında ölçeğin yapısal geçerliliğini belirlemek amacıyla yapılan Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) sonucunda $\chi^2 = 2.86$ olarak hesaplanmış ve uyum indekslerinin kabul edilebilir sınırlar içerisinde olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, Yildirim ve Correira'nın [31] geliştirdiği ölçeğin Yildirim vd. [39] tarafından yapılan Türkçe uyarlamasının geçerli ve güvenilir olduğu belirtilmiştir.

4.2.1. Geçerlilik ve Güvenilirlik Testleri

Bu araştırmada orijinalinden farklı olarak 5'li Likert ölçeği ile uygulanmıştır. Bu tercihin sebebi 7'li Likert ölçeğinde kullanılan İngilizce seviye belirteçlerinin örneğin Türkçe karşılıkları "kesinlikle katılıyorum" "katılıyorum", "biraz katılıyorum", "biraz katılmıyorum" ifadelerinin

katılımcıların zihninde yaratıyor olabileceği kargaşaya mahal vermemektir. Özellikle katılmak ile biraz katılmak arasındaki farkın hissedilip cevaplanması katılımcılara zor anlar yaşatmaktadır. Ölçekte böyle bir değişikliğin istatistiksel olarak bir probleme sebep olmayacağı literatürdeki çalışmalarla ortaya konmuştur [40, 41].

Kullanılan nomofobi ölçeğinin geçerliliğini belirlemek amacıyla öncelikle Keşfedici Faktör Analizi (KFA) daha sonra da Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) yapılmıştır. KFA yapılırken veriler varimax yöntemiyle döndürülerek analizlere dâhil edilmiştir.

Ölçeğe ilişkin yapılan KFA sonucunda her iki örneklem için de verilerin dört faktör altında toplandığı ve toplam varyansın birinci örneklemde %67,79'unun ve ikinci örneklemde %60,27'sinin orijinal çalışmaya uygun olarak dört faktörle açıklandığı görülmüştür. Yildirim ve Correira'nın [31] çalışmasında da bu çalışmaya benzer şekilde verilerin dört faktör altında toplandığı ve toplam varyansın %69,58'inin dört faktörle açıklandığı belirtilmektedir. KFA sonuçlarının ayrıntısı Tablo-1'de sunulmuştur.

Ölçeğin yapı geçerliliğini belirlemek amacıyla Amos 20.0 programı kullanılarak DFA yapılmıştır. Yapılan DFA esnasında, ölçeğin her iki örneklem için de birinci düzey dört faktörlü yapısında 8. ve 12. maddeler birden fazla faktör yüklenimlerine sahip olmaları nedeniyle ölçekten çıkarılmıştır. 8. soruda "akıllı telefonumu kullanamazsam mobil olamamaktan dolayı bir sabit yerde mahzur kalmak" şeklindeki soruda akıllı telefon ile mobil kullanılan internet ve diğer iletişim imkânlarının cihazın yokluğunda ancak sabit bir yerde (ev, ofis, internet kafe) kalınarak sağlanabileceği ve mobil olma özgürlüğünden verilen ödünün kullanıcı tutumu üzerindeki etkisi anlaşılmaya çalışılmaktadır. Türkiye örnekleminde katılımcılarca bu kavram tam anlaşılamamış, akıllı telefon yoksunluğu ile bir yerde mahsur kalma arasındaki iliski kurulamamıs olabileceği değerlendirilmektedir. 12. soruda klasik anlamda telefon ile aranamama ve SMS alamama durumu sorgulanmakta, katılımcıların böyle bir durumda nasıl hissettikleri anlaşılmaya çalışılmaktadır. Mobil internetin kapsayıcılığı ve sunduğu binlerce imkân ve bağlantı kurabilme imkânları karşısında aranamamak ve SMS alamamak durumunun nispeten önemini yitirdiği gerçekten çok uzak bir yorum olmayacaktır. Aynı iki maddenin her iki örneklemde de aynı şekilde sonuçlar vermesi tutarlılık ile ilgili bir problem olmadığını göstermektedir.

Sonuç olarak her iki örneklem için de faktör yapılarına ait uyum indekslerinin de kabul edilebilir sınırlar içerisinde olduğu görülmüş ve ölçeğin her iki örneklem için de yapısal olarak geçerli olduğu sonucuna varılmıştır [42, 43, 44, 45, 46]. Ölçeğin faktör yapılarına ait uyum indeksleri Tablo-2'de, faktör yapıları Şekil-3'de sunulmuştur.

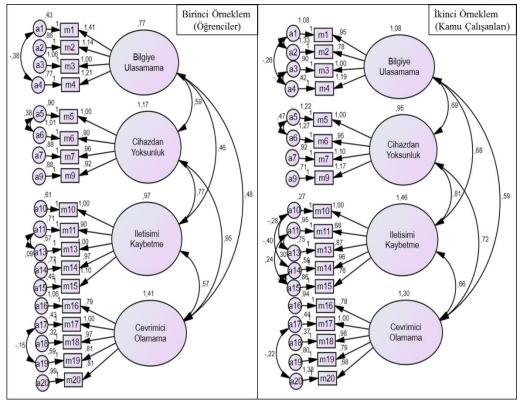
Araştırmada kullanılan ölçeğin ve alt boyutlarının iç tutarlılığını belirlemek amacıyla Cronbach-alpha değerleri hesaplanmıştır. Yapılan analizler neticesinde araştırmada kullanılan ölçeğin ve alt boyutların Cronbach-alpha değerlerinin 0,70'den büyük olduğu görüldüğünden güvenilir olduğu [47] sonucuna ulaşılmıştır. İç tutarlılık analiz sonuçlarının ayrıntısı Tablo 3'de sunulmuştur.

Tablo-1. Nomofobi Ölçeği Keşfedici Faktör Analizi Sonuçları (Nomophobia Scale Exploratory Factor Analysis Results)

		-1. Nomofobi Ülçeği Keşfedici Faktor An		ışık χ^2	S S		P		
KMO1:	/	BST (Bartlett'in Küresellik Testi)	Birinci Örneklem	İkinci Örneklem	Birinci Örneklem	İkinci Örneklem	Birinci Örneklem	İkinci Örneklem	
			3206,022 1867,02		190	190	0,000	0,000	
			Faktör	Yükleri	Özd	eğer	Varyans (%)		
Faktör	Kod	Maddeler	Birinci Örneklem	İkinci Örneklem	Birinci Örneklem	İkinci Örneklem	Birinci Örneklem %67,79	İkinci Örneklem %60,27	
	M18	Sosyal medya ve diğer çevrimiçi ağlarda güncel kalamadığım için rahatsızlık duyarım.	0,864	0,825					
ımam	M19	Elektronik postalarımı kontrol edemediğim için kendimi huzursuz hissederim.	0,832	0,586					
Çevrimiçi olamama	M17	Sosyal medya ve diğer çevrimiçi ağalarda güncel kalamadığım için rahatsızlık duyarım.	0,772	0,754	3,76	3,645	18,82	18,22	
Çevriı	M20	Akıllı telefonum yanımda olmadığında ne yapacağımı bilmemek beni garip hissettirir.	0,655	0,574					
	M16	Çevrimiçi kimliğinden kopacağım için gergin olurum.	0,624	0,773					
	M11	Ailem ve/veya arkadaşlarım bana ulaşamayacakları için endişelenirim.	0,818	0,760					
tme	M13	Ailemle ve/veya arkadaşlarımla iletişim halinde olamadığım için endişelenirim.	0,816	0,704					
İletişim kaybetme	M15	Ailem ve arkadaşlarımla olan bağlantım kesileceği için kendimi huzursuz hissederim.	0,789	0,711	3,73 3,37		18,86	16,85	
işim l	M10	Ailemle ve/veya arkadaşlarımla hemen iletiştim kuramayacağım için kaygı duyarım.	0,731	0,699					
İle	M14	Birinin bana ulaşmaya çalışıp çalışmadığını bilemediğim için gerilirim.	0,660	0,573					
	M12	Gelen aramaları ve mesajları alamayacağım için kendimi huzursuz hissederim.	0,456	0,428					
*	M6	Kontörüm (TL kredim) bittiğinde veya aylık kota sınırımı aştığımda paniğe kapılırım.	0,758	0,803			16,43		
l la	M5	Akıllı telefonumun şarjının bitmesinden korkarım.	0,743	0,709					
/oksu	M8	Akıllı telefonumu kullanamadığımda, bir yerlerde mahsur kalacağımdan korkarım.	0,698	0,446					
Cihazdan Yoksunluk	M7	Telefonum çekmediğinde veya kablosuz Internet bağlantısına erişemediğimde sürekli olarak sinyal olup olmadığını veya kablosuz erişim bağlantısı bulup bulamayacağımı kontrol ederim.	0,684	0,506	3,28	2,86		14,30	
	M9	Akıllı telefonuma bir süre bakamadıysam, bakmak için güçlü bir istek hissederim.	0,534	0,517					
E	M2	Akıllı telefonumdan istediğim her an bilgiye bakamadığımda canım sıkılır.	0,825	0,842					
Bilgiye Ulaşamama	M1	Akıllı telefonumdan sürekli olarak bilgiye erişemediğimde kendimi rahatsız hissederim.	0,795	0,737					
	М3	Haberlere (örneğin neler olup bittiğine, hava durumuna ve diğer haberlere) akıllı telefonumdan ulaşamamak beni huzursuz yapar.	0,763	0,781	2,77 2,18		13,86	10,89	
	M4	Akıllı telefonumu ve telefonumun özelliklerini istediğim her an kullanamadığımda rahatsız olurum.	0,623	0,606					

Tablo 2. Nomofobi Ölçeğine Ait Doğrulayıcı Faktör Analizi Uyum İndeksleri (Confirmatory Factor Analysis Fit Indices for Nomophobia Scale)

Örneklem	N	NFI	NNFI	GFI	CFI	AGFI	RMSAE	CMIN/SD	P
Birinci Örneklem (Üniversite öğrencileri)	265	0,907	0,948	0,905	0,947	0,869	0,06	2,152	0,000
İkinci Örneklem (Kamu Çalışanları)	202	0,903	0,954	0,901	0,953	0,850	0,06	1,725	0,000

Şekil-3. Ölçeğin Faktör Yapısı (Factor Structure of the Scale)

Tablo 3. İç Tutarlılık Analizi (Internal Consistency Analysis)

_	Cronbach-alpha					
Ölçek ve Alt Boyutlar	Birinci Örneklem (Üniversite öğrencileri)	İkinci Örneklem (Kamu Çalışanları)				
Bilgiye ulaşamama	0,824	0,844				
İletişim kaybetme	0,885	0,802				
Çevrimiçi olamama	0,881	0,785				
Cihazdan yoksunluk	0,838	0,760				
Nomofobi ölçeği (Toplam)	0,924	0,896				

4.3. Bulgular (Findings)

Çalışmanın bu bölümünde katılımcıların yaşları, günlük akıllı telefon kullanım süreleri ve cinsiyetleri ile nomofobi arasında anlamlı ilişki veya farklılıklar olup olmadığı belirlenecektir. Söz konusu analizleri yapabilmek amacıyla her iki örneklemden elde edilen veriler birleştirilmiş ve kamu çalışanları ile öğrencilerden oluşan toplam 467 kişilik bir örneklem elde edilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek için uygun analiz yöntemi seçebilmek için öncelikle verilerin normal

dağılıma sahip olup olmadığını belirlemek gerekmektedir [48]. Verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığını belirlemek için Kolmogorov-Smirnov testi yapılmıştır. Yapılan test sonucunda katılımcıların yaşı ve akıllı telefon kullanım süreleri için p<0,05 olduğu görülmüş ve normal dağılıma sahip olmadığı gözlenmiştir. Akıllı telefon bağımlılığı skoru için ise p>0,05 olarak hesaplanmış, verilerin normal dağıldığı tespit edilmiştir. Bu kapsamda, değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek maksadıyla parametrik olmayan testlerden Spearman Sıra Korelasyonun (Spearman's rho) yapılması uygun görülmüştür [49]. Ayrıca Johnson ve Wichern'nin [50] belirttiği şekilde KFA sonucunda elde edilen faktörlere ait faktör skorları korelasyon analizinde birer değişken olarak ele alınmıştır. Analiz sonucunda katılımcıların yaşı ile günlük telefon kullanım saati arasında negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki olduğu gözlenmiştir. Ayrıca günlük telefon kullanım saati ile nomofobi arasında pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Korelasyon analizinin ayrıntısı Tablo-4'de sunulmuştur.

Tablo-4. Korelasyon Analizi (Correlation Analysis)

	D ** 1 1	0.4	G. I. G	Korelasyon Matrisi							
	Değişkenler	Ort	Std. S.	1	2	3	4	5	6	7	
1.	Yaş	27,07	11,00	-							
2.	GATK Süresi	5,40	4,64	-0,286**	-						
3.	Nomofobi (Toplam)	3,05	0,84	-0,214**	0,405**	-					
4.	İletişimi Kaybetme	3,24	0,98	-0,110*	0,124*	0,484**	-				
5.	Çevrimiçi Olamama	2,76	1,02	-0,650	0,182**	0,482**	-0,003	-			
6.	Cihazdan Yoksunluk	3,07	1,07	-0,98*	0,293**	0,547**	0,047	0,034	-		
7.	Bilgiye Ulaşamama	3,11	1,13	-0,211**	0,203**	0,520**	0,035	0,061	0,028	-	

n=467; *p<0,05;** p<0,01.

Katılımcıların cinsiyet farklılığı ile nomofobi arasındaki anlamlı farklılıkları belirlemek amacıyla "varyans homojenliği" varsayımına bakılarak t testi yapılmıştır. Varyansları homojen olmayan gruplar için ise parametrik olmayan testlerden biri olan Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. Bu prosedüre göre kadınların erkeklere göre anlamlı bir şekilde daha fazla nomofobiye sahip olduğu, kadınların günlük akıllı telefon kullanma sürelerinin (saat) erkeklere göre anlamlı düzeyde daha fazla olduğu gözlenmiştir.

Daha sonra her iki örneklem bağlamında katılımcıların günlük akıllı telefon kullanma süreleri ve nomofobik olup olmama durumlarını incelemek maksadıyla yukarıda belirtilmis olan prosedür izlenerek, üniversite öğrencilerinin **GATK** sürelerinin (saat) kamu çalışanlarına göre anlamlı düzeyde daha fazla olduğu ve üniversite öğrencilerinin kamu çalışanlarına göre anlamlı düzeyde daha fazla nomofobik oldukları bulunmuştur. Ölçeğin dört boyutuna göre puanlar arasındaki farklılığa bakıldığında ise kadınların "bilgive ulasamama". "cihazdan yoksunluk" "iletisimi kavbetme" ve faktörlerine göre erkeklere nazaran anlamlı olarak yüksek puanlara sahip oldukları fakat "çevrimiçi olamama" faktöründe cinsiyete göre anlamlı bir fark olmadığı gözlenmiştir. Bahse konu dört faktöre göre üniversite öğrencileri ile kamu çalışanları karşılaştırıldığında ise, üniversite öğrencilerinin "bilgiye ulaşamama", "cihazdan yoksunluk" ve "iletişimi kaybetme" faktörlerine göre kamu çalışanlarına oranla anlamlı olarak yüksek puanlara sahip oldukları fakat "cevrimici olamama" faktöründe iki grup arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna varılmıstır. Test prosedürünün sonuçları Tablo 5, Sekil 4 ve 5'te detaylı olarak verilmiştir.

Ayrıca her iki örneklem bağlamında katılımcıların nomofobik olup olmama durumları ölçeğimizin dört farklı faktörüne göre ayrı ayrı incelenmiştir. Birbirine benzer veya türdeş grupları keşfedebilmek için kümelenme analizi uygun bir yöntem olarak önerilmektedir [49]. Bu maksatla öncelikle katılımcıların nomofobik olma durumlarını belirlemek amacıyla K-Ortalamalar Kümelenme analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda üniversite öğrencilerinin (143/265 %54'ünün, kamu çalışanlarının ise (95/202) %47'sinin nomofobik gruba dâhil olduğu ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda, sayısal olarak da üniversite öğrencilerinde nomofobik olan katılımcı sayısının kamu çalışanlarına göre daha fazla olduğu göze çarpmaktadır.

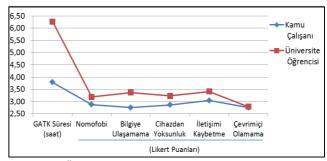
İkinci aşamada ise her iki örneklemdeki bireylerin nomofobik olma derecelerini daha detaylı (az, orta vüksek, cok vüksek) belirlemek maksadıyla dörtlü K-Ortalamalar kümelenme analizi yapılmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde üniversite öğrencilerinin kamu çalışanlarına göre nomofobik olma seviyelerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Kamu çalışanlarının %20,7'si (42/202)aşırı nomofobik olarak sınıflandırılırken, üniversite öğrencilerinin %23,7'si aşırı nomofobik olarak gruplanmıştır. Öte yandan kamu çalışanlarının %28,7'si çok düşük nomofobik olarak gruplanırken üniversite öğrencilerinin %12'si çok düşük nomofobik olarak gruplanmıştır. Analiz sonuçlarının

ayrıntısı Tablo-6'da sunulmuştur. Üniversite öğrencilerinin oranlarının çok düşük nomofobik grup hariç diğer üç grupta kamu çalışanlarının değerlerini domine ettiği Şekil-6'da görülmektedir.

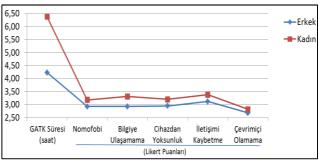
Tablo-5. Gruplar Arasındaki Farklılıklar (Differences Between Groups)

	Between Groups)						
Grup	Ça	amu dışanı =202)	Öğ	versite rencisi =265)	Varyans homojenliği	t-test	Man-Whitney U Test
	Ort.	Std.Sp.	Ort.	Std.Sp.	р	р	р
GATK Süresi	3,79	3,72	6,27	4,85	0,033φ	-	0,000**
Nomofobi	2,88	0,76	3,19	0,89	$0,028^{\circ}$	-	0,000**
Bilgiye Ulaşamama	2,75	1,07	3,37	1,11	0,337	0,000*	0,000**
Cihazdan Yoksunluk	2,86	0,95	3,23	1,13	$0,000^{\circ}$	-	0,022**
İletişimi Kaybetme	3,04	0,89	3,41	1,02	0,071	0,000*	0,002**
Çevrimiçi Olamama	2,75	1,09	2,79	0,92	$0,004^{\phi}$	-	0,343
Grup		rkek =240)		adın =227)			
	Ort.	Std.Sp.	Ort.	Std.Sp.	р	P	р
GATK Süresi	4,23	4,23	6,38	4,76	0,287	0,001	0,002**
Nomofobi	2,93	0,82	3,18	0,87	0,271	0,002	0,003**
Bilgiye Ulaşamama	2,93	1,11	3,31	1,15	0,647	0,000*	0,000**
Cihazdan Yoksunluk	2,95	1,05	3,20	1,11	0,088	0,000*	0,022**
İletişimi Kaybetme	3,12	0,98	3,38	0,98	0,611	0,017	0,002**
Çevrimiçi Olamama	2,68	0,94	2,82	1,11	$0,004^{\phi}$	0,005	0,328

^φ p<0,051; * p<0,05;** p<0,01

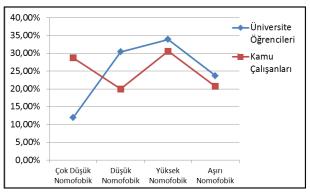
Şekil-4. Üniversite öğrencileri ile kamu çalışanlarının grupsal farklılıkları (Group-wise differences between undergraduates and public servants)

Şekil-5. Erkek ve kadınların grupsal farklılıkları (Groupwise differences between males and females)

Tablo-6. Katılımcıların Nomofobik Olma Durumları, Kümeleme Analizi (Prevalence of Nomophobia among the participants, Clustering Analysis)

	Çok Düşük	Düşük	Yüksek	Aşırı
Örneklem	Nomofobik	Nomofobik	Nomofobik	Nomofobik
Üniversite	%12,0	%30,4	%33,9	%23,7
Öğrencileri	(n=32)	(n=80)	(n=90)	(n=63)
Kamu	%28,7	%20,0	%30,6	%20,7
Çalışanları	(n=58)	(n=40)	(n=62)	(n=42)

Şekil-4. Dörtlü Kümeleme Analizi Sonucu (Clustering Analysis with four levels)

Yapılan her iki kümelenme analizinin kalitesini belirlemek amacıyla yapılan analiz (Two Step Cluster) sonucunda bulguların iyi seviyede (Log-likelihood Distance, Average Silhouette=fair) olduğu görülmüştür. Elde edilen bulgular incelendiğinde üniversite öğrencileri için "iletişimi kaybetme", "bilgiye ulaşamama" ve "cihazdan yoksunluk" önemliyken kamu çalışanları için "iletişim kaybetme" alt boyutlarının önem arz ettiği dikkat çekmektedir.

5.SONUÇ VE TARTIŞMA (RESULTS AND DISCUSSION)

1960'larda öngörülen fakat 1980'lerde bilgisayar sistemlerinin evlerimize girmesiyle hızlanan teknolojik ilerlemeler TV, iletişim, bilgisayar, bilişim, internet, cep/akıllı telefon gibi kavram ve hizmetleri yaşamımızda vazgeçilmez hususlar haline getirmiştir. Günümüz dünyasında sokakta oynamak yerine çocuklar bilgisayar başında zaman geçirmeyi tercih etmektedirler. Özellikle teknolojilerinin kullanıma sunulmasının ardından, dijital oyunlar artık yalnız basına değil dünyanın öbür ucundaki arkadaslar oynanabilmektedir. Artık bilgiye erişmek için internet arama motorları yeterli görülmekte, ağır kitapların yerini almaktadır. Bilgi içeriğini kalabalıklar oluşturmakta, bu kolektif uğraş ile oluşturulan bilgi yine ihtiyacı olan kalabalıklarca içerikleri kullanılmaktadır. Genci, yaşlısı çocuğu, herkes sosyal ağlarda boy göstermektedir. Videolar, fotoğraflar, haberler, vorumlar, sivaset, eğitim, is, her sev cevrimici her sev sosval ağlar ile bütünlesmis durumdadır. Cok kolay ve ucuz erişilebilen bu cezbedici ortam doğal olarak bir bağımlılık, yenilerden haberdar olma ihtiyacı yaratmaktadır.

Bunların yanı sıra sanal ortamın dışında gerçek hayat akıp gitmektedir. Sanal ortamda akıllı telefonları ile ortak yaşam formu oluşturmuş bireyler, insan dikkatinin sınırlı

bir kaynak olması sebebiyle, yakın çevrelerinde olup bitenleri takip etmede zorluk yaşamaktadır. Doğal olarak insan dikkati en ilginç bulunan ve en çok keyif veren yöne odaklanma eğilimindedir. Aslında bu davranışlar bir şekilde piyasadaki talebi ve arzı dolayısıyla inovasyonu da yönlendirmektedir.

Günümüzde teknoloji pazarında akıllı telefonlar ile irtibat sağlamayı kolaylaştıran veya doğrudan akıllı telefonun yerini alan kol saatleri bulunmaktadır. Bu sayede akıllı telefondan yoksun kalma korkusu cihazı bedene yakınlaştırmak yoluyla nispeten ortadan kalkmaktadır. Tüketici eğilimi göstermektedir ki, bunun sonrasında akıllı telefon ile ara yüzümüzü oluşturacak ve başımızı çevirmeden tüm çevrimiçi işlerimizi halletmemizi sağlayacak kontak lensler ve kulak içi hoparlör ve ağız içi mikrofonlar beyin dalgalarından yapmak istediğimiz işlemi tespit ederek gerçekleştiren sistemlerin piyasaya sunulması ihtimal dâhilindedir.

Sari bitme korkusunu ortadan kaldıran mobil sari üniteleri artık çok yaygınlaşmış, havaalanları, uçaklar mobil cihaz şarj noktaları ile donatılmış durumdadır. Outdoor alanlar için faaliyetlerden keyif ise yürürken oluşturduğumuz hareket enerjisini kullanarak mobil cihazları şarj edebilen giyilebilir sistemler mevcuttur. İnsanoğlunun etkileşim, haberleşme, bilgi edinme ve eğlence ihtiyacı, böylece zaman ve mekân kavramı ortadan kaldırılarak, sağlanırken cihazın ihtiyacı olan güç ise insan bedeninden sağlanabilmektedir. Ayrıca mini günes paneli seklinde sarj üniteleri piyasaya sürülmüs durumdadır.

Öte yandan, akıllı telefondan yoksun kalma durumu ise bağımlılık yaratan ve haz veren bu ortamdan ayrılma durumunu temsil etmekte ve bireylerde endişeye sebep olmaktadır. Hatta bu durumun bir fobi tipi olarak Zihinsel Bozuklular El kitabına girmesi önerilirken [32], bu araştırmaya konu olan fobik durum akıllı telefon sektörü tarafından çoktan fark edilmiş ve yeni ürün tasarımı için girdi olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bu obsesif-kompulsif durum aslında global anlamda akıllı telefon sektörünün beslendiği en önemli olgulardan biri olarak değerlendirilebileceği gibi Licklider'ın kuramının [9] da olan biteni desteklediği görülmektedir.

Bu çalışmada genel itibariyle akıllı telefondan yoksun olma korkusu anlamına gelen nomofobi kavramı incelenmiş, nomofobi kavramı ile ilgili ilk kapsamlı ölçek olma özelliği taşıyan Yildirim & Corerra [31] tarafından geliştirilen ve Yildirim vd. [39] tarafından Türkçe'ye adapte edilmiş olan nomofobi ölçeği (NMP-Q) iki farklı örneklemde uygulanmıştır. Geçerlik ve güvenilirlik ile ilgili testlerden geçen ölçek kullanılarak hem kamu ulaştırma sektörü (TCDD) çalışanları hem de İnönü Univeristesi lisans öğrencileri arasındaki nomofobi yaygınlık durumu ölçülmüştür. Üniversite öğrencilerinden oluşan örneklemin yarısından çoğunun, TCDD çalışanlarının ise yarıya yakının nomofobik olarak tespit edilmesi oldukça dikkat çekici bir bulgudur. Universite öğrencilerinin nomofobi puanları ve GATK süreleri kamu calısanlarına göre anlamlı düzevde fazla bulunmuştur. Yaş faktörünün her iki değişkenle de negatif anlamlı ilişkiye sahip olması bulgusu ile uyumlu şekilde, üniversite öğrencilerinin kamu çalışanlarına göre çok daha fazla boş zamanlarını akıllı telefon kullanarak geçirebildiklerini ve nomofobik durumlarının da bununla ilişkili olarak yüksek olduğu değerlendirilmektedir.

GAKT süresi ile nomofobi arasında tespit edilen pozitif anlamlı ilişki Türkiye örnekleminde GAKT süresi ile problemli telefon kullanımı arasında pozitif anlamlı ilişki saptayan başka bir çalışma [51] ile uyumludur. Bu ilişkinin yönünü, yani hangisinin sebep hangisinin sonuç olduğunu, tespit etmek elimizdeki veriler ile mümkün olmamakla birlikte birbirini besleven pekistirici bir döngü gibi görülmektedir. Birbirini besleven bu iliski dürtü kontrol bozukluğu, "tekrarlanan ve karsı konulamayan davranış ve kendine ya da başkasına zararlı olan davranışı gerçekleştirmeye karşı koymadaki zorluk" ve bağımlılık "bireyin psikolojik, bilişsel ya da sosyal sağlığına zararlı sonuçlar doğursa dahi, karşı koymakta zorlandığı aktivitelerle tekrar eden bir durum" [36] tanımlarıyla uyumludur. Madde bağımlılıklarında tekrarlayan zararlı davranış, madde yoksunluğundan kaynaklanan kaygı seviyesini düşürmek maksadıyla gerçekleştirilirken kumar gibi davranışsal bağımlılıkların daha çok zevk için yapılmakta olduğu söylenmektedir [36]. Başka bir yaklaşıma göre ise heyecan veren her şey bağımlılık yapmaktadır [52]. Buna paralel olarak, davranışçı öğrenme kuramına göre; eğer bir davranışın ardından doyum ve hoşa giden bir durum ortaya çıkıyorsa veya söz konusu davranış mevcut gerginlikten veya sıkıntılı durumdan kurtulmaya yardımcı oluyorsa, birey haz almak veya sıkıntıdan kurtulmak maksadıyla o davranışı tekrar etmekte, bu mekanizma davranısın sıklığının artmasına veva azalmasına sebep olmaktadır [53]. Bu calısmada ise bu tanımların bir adım ötesinde olan fobik bir durum ele alınmaktadır. Bu fobik durum ile bağımlılık arasındaki ilişkinin de birbirini pekiştirici bir dinamik yapıda olması muhtemel görülmektedir.

Öğrencilerin nomofobi puanlarının kamu çalışanlarına nazaran anlamlı olarak yüksek bulunması ve yaş faktöründen negatif etkilenmesi ile gelişmekte olan ülkelerdeki mobil internet aboneliği yayılım eğilimi ve Türkiye'nin mobil internet aboneliği yaygınlık oranlarının gelişmiş ülkelere göre durumu değerlendirildiğinde, akıllı telefon ve mobil internet sektörünün ülkemizde henüz kuluçka aşamasında olduğu görülmektedir. Sektörün yakın gelecekte gelişmiş ülkeler düzeyine çıkacağı beklentisi ile paralel olarak yeni gelen kuşakların daha fazla nomofobik olması beklenebileceği düşünülmektedir. Hem akıllı telefon aboneliği hem mobil internet aboneliği hem de yeni gelen nesillerin bu teknolojiler ile bağı artış göstermektedir. Bu durum makro seviyede tedbir alınması gereken bir konu olarak değerlendirilmelidir. Akıllı telefon bağımlılığı problemini çözmeye yönelik bir takım programlar bazı ülkelerde uygulanmaya başlamıştır [54].

Öğrencilerin kamu çalışanlarına nazaran daha fazla nomofobik olması durumu yakın zamanda iş hayatına atıldıklarında hem kendileri hem de organizasyonlar açısında çeşitli problemlere sebep olabileceği değerlendirilmektedir. Profesyonel çalışma hayatının dikte edeceği sorumluluklar, sıkı örgütsel hedefler ve aile yaşantısı ile birlikte uzun GATK sürelerinin bir takım çatışmalara sebep olacağı düşünülmektedir. Bireyin

performansında yaşanacak muhtemel olumsuz etkilerinin organizasyonun performansına yansımasından kaynaklanacak hoşnutsuzluklar yanında insan bilişsel ve dikkat kapasitesinin sınırlılıklarından kaynaklanabilecek iş kazaları üzerinde düşünülmesi gereken hususlar olarak öne çıkmaktadır. Yakın gelecekte organizasyonların çalışanlarının akıllı telefon ile oluşturdukları sembiyoz ile mücadele etme veya bu durumu bir firsata çevirmeye yönelik tedbirler bulma yolunda çaba harcayacakları düsünülmektedir.

Kadınların genel itibariyle hem GATK süreleri hem de nomofobi seviyeleri erkeklere nazaran anlamlı düzeyde fazla tespit edilmiştir. Bu konu ile ilgili 2008 yılında yapılan ilk araştırma [27] ile uyumlu olmamakla birlikte daha sonra yapılan araştırmaların bulgularıyla [28, 39] paraleldir. Kadınların yaratılış itibariyle iletişime daha yatkın olmalarının bu farkın sebebi olabileceği değerlendirilmekte olsa da bu konunun detaylı olarak araştırılmaya muhtaç olduğu düşünülmektedir.

"Çevrimiçi olamama" faktörü hariç tüm değişkenlerin cinsiyet değişkeninde erkeklere göre kadınların, gruplar değişkeninde ise kamu çalışanlarına göre üniversite öğrencilerinin yüksek değerlere sahip görülmüştür. Bu durum diğer bulgularla uyumlu görülmüştür. "Çevrimiçi olamama" faktörünün "sosyal ağlara erişememe", "e-postaları görememe" vs. gibi sorular ile çevrimiçi gelişmeleri gerçek zamanlı görememe veya yaşayamama korkusu üzerine odaklanmıs bir faktördür. Bu faktör üniversite öğrencileri ve kamu calısanlarında avnı zamanda erkekler ve kadınlar için aynı değerlere ulaşmıştır. Söz konusu gruplar için bu faktör anlamsal olarak aynı ölçüde öneme sahip olarak algılanıyor denebilir.

Çalışmamızın orijinalliği açısından dikkate alınması gereken hususlar ise şöyle özetlenebilir. Dünyadaki ve Türkiye'deki nomofobi yayılımını ölçmek açısından farklı özelliklere sahip sektörler üzerinde araştırma yapılması önemlidir. Bu çalışmada literatürdeki çalışmalardan farklı olarak iki farklı örneklem araştırmaya dâhil edilmiştir. Böylece, üniversite öğrencilerinin yanında ölçek ilk kez profesyonel bir iş kolunun çalışanlarına uygulanmıştır. Bu sayede hem ölçeğin farklı bir sektör örneklemi üzerinde geçerliği ve güvenilirliğinin uygunluğu tespit edilmiş hem de iki birbirinden bağımsız grubun karşılaştırılması fırsatı yakalanmıştır. Ayrıca ölçeğin dört faktörünün isimleri Türkçe'ye çevrilerek bu faktörlerin her birinin, ortalama nomofobi puanları ve GAKT sürelerinin cinsiyet farkına ve kamu çalışanı-üniversite öğrencisi olma durumlarına ne kadar duyarlı olduğu tespit edilmistir.

Özellikle genç yaşlardan itibaren nomofobi olgusunun yaygınlaşmakta olduğu görülmektedir. Her ne kadar daha yaşlı olanların nomofobi değerleri ortalaması daha düşük olsa da piyasada mobil internet ve akıllı telefonların yayılımının artış hızıyla beraber yeni yetişen nesillerin hızla nomofobinin etkisi altına girebileceği beklenebilecek bir durumdur. Nomofobi rahatsızlığı ile ilgili daha fazla araştırmalar yapılmalı, hem sosyal yaşamda hem iş yaşamında hem de makro seviyede

etkileri ve mücadele için uygun tedbirler ortaya konmalıdır.

Bu araştırma sadece üniversite öğrencileri ve TCDD raylı ulaştırma sektöründe istihdam edilen çalışanlar üzerinde yapılmış olup elde edilen sonuçlar araştırmanın yürütüldüğü katılımcılar çerçevesinde sınırlılığa sahiptir. Genelleme yapabilmek için farklı bölgelerde, farklı sektörlerde ve farklı ölçekte işletmeler üzerinde aynı ölçeğinin uygulanması gerektiği bilinmelidir.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

- [1] ITU, International Telecommunication Union (2015). http://www.itu.int/en/ITUD/Statistics/Documents/statistics/2015/ITU_Key 2005-2015 ICT data.xls>, 25.12.2015.
- [2] UDHB, Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı (2015). httml>, 20.12.2015.
- [3] Takao, M., Takahashi, S., & Kitamura, M. (2009). Addictive personality and problematic mobile phone use. CyberPsychology & Behavior, 12(5), 501-507.
- [4] Park, N., Kim, Y.-C., Shon, H. Y., & Shim, H. (2013). Factors influencing smartphone use and dependency in South Korea. Computers in Human Behavior, 29, 1763-1770.
- [5] Kang, S., & Jung, J. (2014). Mobile communication for human needs: A comparison of smartphone use between the US and Korea. Computers in Human Behavior, 35, 376–387.
- [6] King, A. L. S., Valença, A. M., Silva, A. C. O., Baczynski, T., Carvalho, M. R., & Nardi, A. E. (2013). Nomophobia: Dependency on virtual environments or social phobia? Computers in Human Behavior, 29(1), 140-144.
- [7] Utrecht, C. (2016) Nomophobia: a rising trend among adolescents. http://strengthinourvoices.org/2016/09/09/in-our-own-personals-nomophobia/, 09.09.2016.
- [8] BTK, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Sektörel Araştırma ve Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı (2015). Türkiye Elektronik Haberleşme Sektörü Üç Aylık Pazar Verileri Raporu2015 Yılı 3. Çeyrek Temmuz Ağustos Eylül, Aralık 2015, Ankara.
- [9] Licklider, J. C. R. (1960). Man-computer symbiosis. Human Factors in Electronics, IRE Transactions on, 1, 4-11.
- [10] Senge, P. (2006). The fifth discipline. Currency Doubleday, New York. 2006.
- [11] Cortada, J. W. (2003). The Digital Hand: How Computers Changed the Work of American Manufacturing, Transportation, and Retail Industries: How Computers Changed the Work of American Manufacturing, Transportation, and Retail Industries. Oxford University Press.
- [12] Nicolaci-da-Costa, A. M. (2006). Digital heads: The daily life in the era of information, Rio de Janeiro. Puc-Rio: Loyola.
- [13] Montgomery, K. (2007). Generation digital. Politics, Commerce, and Childhood in the Age of the Internet, Massachusetts.
- [14] Oulasvirta, A., Rattenbury, T., Ma, L., & Raita, E. (2012). Habits make smartphone use more pervasive. Personal and Ubiquitous Computing, 16(1), 105–114.
- [15] Hooper, V., & Zhou, Y. (2007). Addictive, dependent, compulsive? A study of mobile phone usage. BLED 2007 Proceedings, 38.
- [16] Matusik, S. F., & Mickel, A. E. (2011). Embracing or embattled by converged mobile devices? Users' experiences with a contemporary connectivity technology. Human Relations, 64(8), 1001–1030.
- [17] Beranuy, M., Oberst, U., Carbonell, X., & Chamarro, A. (2009). Problematic Internet and mobile phone use and clinical symptoms in college students: The role of emotional intelligence, Computers in human behavior, 25(5), 1182-1187.

- [18] Chiu, S. I. (2014). The relationship between life stress and smartphone addiction on Taiwanese university student: A mediation model of learning self-efficacy and social self-efficacy. Computers in Human Behavior, 34, 49–57.
- [19] Lee, S., Tam, C. L., & Chie, Q. T. (2013). Mobile phone usage preferences: The contributing factors of personality, social anxiety and loneliness. Social Indicators Research, 118(3), 1205–1228.
- [20] Nasar, J., Hecht, P., & Wener, R., "Mobile telephones, distracted attention, and pedestrian safety", *Accident Analysis & Prevention*, 40(1), 69-75, 2008.
- [21] Vladisavljevic, I., Cooper, J. M., Martin, P. T., & Strayer, D. L. (2009). Importance of integrating driving and traffic simulations: case study of impact of cell phone drivers on traffic flow, In Transportation Research Board 88th Annual Meeting (No. 09-0224).
- [22] Ghazizadeh, M., & Boyle, L. (2009). Influence of driver distractions on the likelihood of rear-end, angular, and single-vehicle crashes in Missouri. Transportation Research Record: Journal of the Transportation Research Board, 2138, 1-5.
- [23] Köse, S., Oral, L., & Türesin, H. (2012). İş yaşamında sosyal kolaylaştırma kavramı ve sanal kaytarma ile ilişkisi: Araştırma görevlileri üzerinde bir araştırma. Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi, 4(1), 287-295.
- [24] Örücü, E., & Yildiz, H. (2014). Isyerinde Kisisel Internet ve Teknoloji Kullanimi: Sanal Kaytarma/The Personal Internet and Technology Usage at the Workplace: Cyberslacking. Ege Akademik Bakis, 14(1), 99-114.
- [25] Leung, L. (2008). Linking psychological attributes to addiction and improper use of the mobile phone among adolescents in Hong Kong. Journal of Children and Media, 2(2), 93-113.
- [26] King, A. L. S., Valença, A. M., Silva, A. C., Sancassiani, F., Machado, S., & Nardi, A. E. (2014). Nomophobia: Impact of Cell Phone Use Interfering with Symptoms and Emotions of Individuals with Panic Disorder Compared with a Control Group. Clinical practice and epidemiology in mental health, 10, 28–35.
- [27] Daily Mail (2008). Nomophobia is the fear of being out of mobile phone contact-and it's the plague of our 24/7 age. http://www.dailymail.co.uk/news/article-550610/Nomophobia-fear-mobile-phone-contact-plague-24-7-age.html, 21.12.2015.
- [28] SecurEnvoy (2012). 66% of the population suffer from nomophobia the fear of being without their phone. http://www.securenvoy.com/blog/2012/02/16/66-of-thepopulation-suffer-from-nomophobia-the-fear-of-being-without-their-phone/, 12.12.2015.
- [29] e-psikiyatri.com (2012). Gençlerde Nomofobi Artıyor http://www.e-psikiyatri.com/genclerde-nomofobi-artiyor-31316, 21.12.2015.
- [30] Makalecafe (2015). Yeni Çağın Teknolojik Hastalığı: Nomofobi. http://www.makalecafe.com/yeni-cagin-teknolojik-hastaligi-nomofobi/, 22.12.2015.
- [31] Yildirim, C. & Correia A.P. (2015). Exploring the dimensions of nomophobia: Development and validation of a self-reported questionnaire. Computers in Human Behavior, 49, 130-137.
- [32] Bragazzi, N. L., & Del Puente, G. (2014). A proposal for including nomophobia in the new DSM-V. Psychology research and behavior management, 7, 155-160.
- [33] Emanuel, R., Bell, R., Cotton, C., Craig, J., Drummond, D., Gibson, S., ... & Lewis, J.(2015). The truth about smartphone addiction. College Student Journal, 49(2), 291-299.
- [34] Abraham, N., Mathias, J., & Williams, S. (2014). A Study to Assess the Knowledge and Effect of Nomophobia Among Students of Selected Degree Colleges in Mysore. Asian Journal of Nursing Education and Research, 4(4), 421-428.
- [35] Bianchi, A. & Phillips, J. G. (2005). Psychological predictors of problem mobile phone use. Journal of Cyberpsychology & Behavior, 8(1), 39-51.

- [36] Şar, A. H., & Işıklar, A. (2012). Adaptation of problem mobile phone use scale to Turkish. International Journal of Human Sciences, 9(2), 264-275.
- [37] James, D. (2012). Problematic Use of Mobile Phones: Measuring the Behavior, Its Motivational Mechanism, and Negative Consequences. Unpublished doctoral thesis, Australia: Queensland University of Technology.
- [38] Sevi, O. M., Odabaşıoğlu, G., Genç, Y., Soykal, İ., & Öztürk, Ö. (2014). Cep Telefonu Envanteri: Standardizasyonu ve Kişilik Özellikleriyle İlişkisinin İncelenmesi. Bağımlılık Dergisi, 15(1), 15-22.
- [39] Yildirim, C., Sumuer E., Adnan, M. & Yildirim, S. (2015). A growing fear: Prevalence of nomophobia among Turkish college students. Information Development, 32(5), 1322-1331.
- [40] Colman, A. M., Norris, C. E., & Preston, C. C. (1997). Comparing rating scales of different lengths: Equivalence of scores from 5-point and 7-point scales. Psychological Reports, 80, 355-362.
- [41] Dawes, J. G. (2008). Do data characteristics change according to the number of scale points used? An experiment using 5 point, 7 point and 10 point scales. International journal of market research, 51(1), 61-77
- [42] Schermelleh, E. K., Moosbrugger, H. & Müller H. (2003). Evaluating the Fit of Structural Equation Models: Tests of Significance and Descriptive Goodness-of-Fit Measures. Methods of Psychological Research Online, 8(2), 23-74.
- [43] Hu, L. & Bentler, M. (1995). Evaluating model fit, içinde: R. H. Hoyle (Ed.), Structural equation modeling: Concepts, issues, and applications, Sage, Thousand Oaks, CA, 76-99.
- [44] Steiger, J. H. (1990). Structural model evaluation and modification: An interval estimation approach, Multivariate Behavioural Research, 25, 173-180.
- [45] Marsh, H. W. & Hocevar, D. (1985). Application of confirmatory factor analysis to the study of self-concept: First- and higher-order factor models and their invariance across groups. Psychological Bulletin, 97, 562–582.

- [46] Ullman, J. B. (2001). Structural equation modeling, Içinde: B. G. Tabachnick ve L. S. Fidel (Ed.), Using Multivariate Statistics, 4th ed, 653-771, Allyn&Bacon, Needham Heights, MA.
- [47] Bülbül, H. & Demirer, Ö. (2008). Hizmet Kalitesi Ölçüm Modelleri Servqual ve Serperf'in Karşılaştırmalı Analizi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 20, 181-198.
- [48] Eroğlu, A. (2010). Çok Değişkenli İstatistik Tekniklerin Varsayımları, (Ed.) Ş. Kalaycı, SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri, Ankara: Asil Yayın Dağıtım Ltd.Şti.
- [49] İslamoğlu, A.H. & Alnıaçık, Ü. (2014). Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri, İstanbul: Beta Yayınları.
- [50] Johnson, R. A. & Wichern, D. W. (2002), Applied Multivaried Statistical Analysis, 5th Ed. USA: Pearson Education Int.
- [51] Güzeller, C. O. & Coşguner, T. (2012). Development of a problematic mobile phone use scale for Turkish adolescents. Cyberpsychology. Behavior, and Social Networking, 15(4), 205-211.
- [52] Griffiths, M. D. (2003). Internet gambling: Issues, concerns and recommendations. Journal of Cyber Psychology & Behavior, 6(6), 557-568, 2003.
- [53] Türkçapar, M. H. & Sargın, A. E. (2012). Bilişsel davranışçı psikoterapiler: tarihçe ve gelişim. Bilişsel Davranışçı Psikoterapi ve Araştırmalar Dergisi, 1, 7-14.
- [54] Ablow, K. (2015). 4 Signs You're Addicted To Your Smartphone and what to do about it. Prevention, http://www.prevention.com/health/health-concerns/cellphone-addiction-treatment-now-offered-rehab, 24.12.2015.
- [55] Erdem, H., Türen, U. & Kalkın, G. (2016). Üniversite Öğrencilerinde Mobil Telefon Yoksunluğu Korkusunun (Nomofobi) Akademik Başarıya Etkisi, Süleyman Demirel Üniversitesi Dergisi, 21(3), 923-936.